

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 18 lipca 1970 r.

Nr 17

TRESC:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

144 — z dnia 9 czerwca 1970 r. w sprawie norm dopuszczalnych zanieczyszczeń wód i warunków wprowadzania ścieków do wody i do ziemi	193
145 — z dnia 9 czerwca 1970 r. w sprawie zasad określania wysokości kar pieniężnych za szkodliwe zanieczyszczenie wód i trybu ich ścigania	196
146 — z dnia 7 lipca 1970 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie kierunków studiów objętych planowym zatrudnieniem absolwentów	199
147 — z dnia 10 lipca 1970 r. w sprawie przeprowadzenia Narodowego Spisu Powszechnego 1970 r.	199

ROZPORZĄDZENIA:

148 — Ministra Finansów z dnia 26 czerwca 1970 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania dekretów o podatku obrotowym i o podatku dochodowym	200
149 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 czerwca 1970 r. w sprawie zniesienia Ośrodka Zamiejscowego Sądu Wojewódzkiego w Kielcach z siedzibą w Radomiu	200

144

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 czerwca 1970 r.

w sprawie norm dopuszczalnych zanieczyszczeń wód i warunków wprowadzania ścieków do wody i do ziemi.

Na podstawie art. 83 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 34, poz. 158) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W zależności od planowanego przeznaczenia wód ustala się trzy klasy czystości śródlądowych wód powierzchniowych:

- 1) do klasy pierwszej zalicza się wody przeznaczone do:
 - a) zaopatrywania ludności w wodę do picia,
 - b) zaopatrywania przemysłu spożywczego i innych przemysłów wymagających wody o jakości wody do picia,
 - c) hodowli ryb łososiowatych;
- 2) do klasy drugiej zalicza się wody przeznaczone do:
 - a) hodowli ryb, z wyjątkiem ryb łososiowatych,
 - b) zaspokajania potrzeb hodowli zwierząt gospodarskich,
 - c) urządzania zorganizowanych kąpielisk,
 - d) uprawiania sportów wodnych;
- 3) do klasy trzeciej zalicza się wody przeznaczone do:
 - a) zaopatrywania przemysłów, z wyjątkiem przemysłów wymagających wody o jakości wody do picia,

b) nawadniania terenów rolniczych, wykorzystywanych do upraw ogrodnich oraz do upraw pod szkłem.

2. W razie przeznaczenia wody do celów nie określonych w ust. 1, zaliczenia danej wody do jednej z klas czystości dokonuje się odpowiednio do wymagań jej czystości.

3. Zaliczenia do jednej z klas czystości wód odcinków rzek: Wisły, Dunajca, Sanu, Pilicy, Narwi, Bugu, Odry, Nysy Kłodzkiej, Nysy Łużyckiej, Warty i Noteci — dokonuje Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej w drodze zarządzenia.

4. Zaliczenia do jednej z klas czystości wód innych niż określone w ust. 3 dokonuje prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) w drodze zarządzenia. Jeżeli wody znajdują się na terenie dwóch lub więcej województw (miast wyłączonych z województw), zainteresowane prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) zaliczają te wody do jednej z klas czystości w drodze wspólnego zarządzenia.

§ 2. Normy dopuszczalnych zanieczyszczeń śródlądowych wód powierzchniowych w poszczególnych klasach czystości określa załącznik do niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Jeżeli woda płynąca na określonym odcinku lub woda stojąca jest przeznaczona do różnych celów, klasą czy-

stości tej wody jest klasa, dla której określono wyższe wymagania.

§ 4. 1. Warunki, jakim powinny odpowiadać ścieki wprowadzane do śródlądowych wód powierzchniowych, określa się w taki sposób, aby wskutek wprowadzania zanieczyszczeń, zawartych w średnim odpływie ścieków w ciągu godziny, wyrażonym w m^3 , nie nastąpiło przekroczenie norm dopuszczalnych zanieczyszczeń tych wód, przy założeniu, że wymieszanie się ścieków z wodą następuje w miejscu ich wprowadzenia. Jeżeli maksymalny godzinowy odpływ ścieków przekracza co najmniej dwukrotnie średni godzinowy odpływ ścieków, za podstawę do określania warunków, jakim powinny odpowiadać ścieki, przyjmuje się odpływ maksymalny. Określenie warunków, jakim powinny odpowiadać ścieki wprowadzane do odbiornika, następuje w stosunku do miarodajnego przepływu wody płynącej w miejscu wprowadzania ścieków lub w stosunku do czynnej objętości wody stojącej.

2. Niezależnie od warunków, określonych zgodnie z ust. 1, do śródlądowych wód powierzchniowych nie mogą być wprowadzane:

- 1) łatwo opadająca zawiesina po 2-godzinym odstawieniu w ilości powyżej 0,5 ml/l,
- 2) ciała pływające.

3. Przez miarodajny przepływ wody płynącej rozumie się średni przepływ w danym przekroju (SNQ) lub przepływ gwarantowany. Dla wód płynących, które nie mają określonych miarodajnych przepływów, przepływy te mogą być określone za pomocą wzorów empirycznych.

4. Przez czynną objętość wody stojącej należy rozumieć objętość warstwy wody w zasięgu oddziaływania zanieczyszczeń od miejsca wprowadzania ścieków, w której zachodzą biologiczne procesy w warunkach tlenowych. Objętość czynną należy określać dla każdego wypadku odrębnie, przy uwzględnieniu charakterystyki zbiornika wody stojącej oraz jego gospodarczego wykorzystania i przeznaczenia. Grubość warstwy wody przyjmowana do obliczenia objętości czynnej nie może być większa niż 5 metrów, licząc od średniego poziomu zwierciadła wody.

5. Przepisy ust. 1 i 4, odnoszące się do wód stojących, stosuje się również do jezior i innych zbiorników, z których wody wypływają lub do których uchodzą, oraz do wód wydzielonych akwenów portowych; objętość wód przepływających przez zbiorniki dolicza się tylko wtedy, gdy przepływają one w zasięgu oddziaływania zanieczyszczeń i gdy ich przepływ miarodajny stanowi więcej niż 0,5 m^3/s .

6. Od podanych w ust. 1 zasad określania warunków, jakim powinny odpowiadać ścieki, właściwy organ administracji wodnej może odstąpić w razie wprowadzenia do wód płynących ścieków bytowo-gospodarczych lub innych o analogicznym składzie w ilości nie większej niż 10 $m^3/dobę$, jeżeli stężenia zawartych w nich zanieczyszczeń nie przekraczają 30 mg zawiesiny w litrze i 30 mg tlenu w litrze w odniesieniu do BZT₅ albo jeżeli sposób oczyszczania tych ścieków przyjęto według projektów typowych.

7. Szczegółowy sposób określania warunków, jakim powinny odpowiadać ścieki wprowadzane do wód, ustali Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej w drodze instrukcji.

§ 5. 1. Przepisy § 1 ust. 1 i 2 oraz §§ 2—4 stosuje się odpowiednio do morskich wód wewnętrznych z wyjątkiem wód Zatoki Gdańskiej. Przy określaniu warunków, jakim powinny odpowiadać ścieki wprowadzane do tych wód, nie stosuje się określonych w załączniku norm twardości, norm substancji rozpuszczonych oraz norm chlorków i siarczanów.

2. Do wód Zatoki Gdańskiej stosuje się wymagania określone dla morza terytorialnego.

3. Zaliczenia do jednej z klas czystości wód, określonych w ust. 1, dokonuje Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej w porozumieniu z Ministrem Żeglugi.

§ 6. Właściwy organ administracji wodnej może udzielić pozwolenia na wprowadzenie ścieków do morza terytorialnego, jeżeli ścieki nie zawierają:

- 1) zanieczyszczeń określonych w § 4 ust. 2,
- 2) olejów w ilości wywołującej widoczne plamy na powierzchni wody,
- 3) substancji udzielających trwałego zapachu wodzie lub wyłowionym rybom i innym gatunkom fauny wodnej,
- 4) substancji promieniotwórczych w ilościach większych od ustalonych odrębnymi przepisami,
- 5) bakterii chorobotwórczych

i nie naruszają naturalnego składu i stanu tych wód w obrębie zorganizowanych kąpielisk i plaż publicznych oraz w pasie 1 km od ich granic.

§ 7. Warunki wprowadzania ścieków do śródlądowych wód powierzchniowych i do wód morskich z jednostek pływających określa Minister Żeglugi w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej.

§ 8. Wprowadzenie zanieczyszczeń do wód podziemnych, a także stosowanie substancji toksycznych w ilościach powodujących szkodliwe zanieczyszczenie wód podziemnych lub powierzchniowych, jest zabronione.

§ 9. Właściwy organ administracji wodnej w porozumieniu z właściwym organem państwowej inspekcji sanitarnej może udzielić pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie do ziemi odpowiednio oczyszczonych ścieków:

- 1) bytowo-gospodarczych lub innych o analogicznym składzie zanieczyszczeń albo
- 2) przeznaczonych do ich rolniczego i leśnego wykorzystania,

jeżeli wprowadzane ścieki nie zagrażają wykorzystaniu śródlądowych wód powierzchniowych i wód podziemnych.

§ 10. 1. Właściwy organ administracji wodnej w porozumieniu z właściwym organem państwowej inspekcji sanitarnej może na czas ściśle oznaczony pozwolić na wprowadzenie do śródlądowych wód powierzchniowych i do morskich wód wewnętrznych ścieków nie odpowiadających warunkom, wynikającym z przepisów § 4 ust. 1, w następujących wypadkach:

- 1) gdy przewiduje się dalsze oczyszczanie ścieków za pomocą wspólnych urządzeń oczyszczających lub w oczyszczalni rzecznej,
- 2) gdy woda w odbiorniku jest zanieczyszczona ponad normy dopuszczalnych zanieczyszczeń; w takim wypadku ścieki nie mogą jednak powodować zwiększenia istniejących stężeń wskaźników zanieczyszczeń wód odbiornika, a okres, na który udziela się pozwolenia, nie może być dłuższy niż okres, na jaki planowano uzyskanie dla danej klasy wody stanu czystości, mieszczącego się w granicach norm dopuszczalnych zanieczyszczeń odbiornika,
- 3) gdy zawartość w wodach podziemnych, pochodzących z odwodnienia kopalń, chlorków i siarczanów oraz substancji rozpuszczonych może spowodować przekroczenia w tych wskaźnikach norm dopuszczalnych zanieczyszczeń odbiornika,
- 4) gdy techniczne i ekonomiczne względy oraz lokalne warunki zaopatrzenia w wodę uzasadniają odstąpienie od norm temperatur odbiornika dla elektrociepłowni, elektrowni ciepłych i jądrowych.

2. Pozwolenia, o których mowa w ust. 1, mogą być wydane, jeżeli wprowadzane ścieki nie spowodują naruszenia higieniczno-sanitarnych wymagań środowiska wodnego i otoczenia. Pozwolenia te będą wydawane po zaprojektowaniu

w miarę potrzeby częściowego oczyszczania ścieków w stopniu technicznie i ekonomicznie uzasadnionym.

3. W uzasadnionych wypadkach Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej w porozumieniu z Głównym Inspektorem Sanitarnym może na okres ściśle oznaczony przedłużyć termin obowiązywania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1.

§ 11. 1. Jeżeli warunki, jakim powinny odpowiadać ścieki wprowadzane do śródlądowych wód powierzchniowych, określone w pozwoleniach wodnoprawnych, wydanych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, nie uwzględniają wskaźników zanieczyszczeń określonych w załączniku, a reprezentatywnych dla danych ścieków, właściwy organ administracji wodnej uzupełni warunki ustalone w wydanym pozwoleniu wodnoprawnym w drodze odrębnej decyzji. Organ ten w razie potrzeby zobowiąże zakład do budowy urządzeń lub zastosowania odpowiednich środków zabezpieczających wody przed zanieczyszczeniem oraz ustali — w porozumieniu z zakładem — terminy wykonania tych obowiązków.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do morskich wód wewnętrznych.

3. Sprawy wydania pozwoleń wodnoprawnych, wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, będą rozpoznawane aż do ich ukończenia według zasad ustalonych w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1962 r. w sprawie norm dopuszczalnych zanieczyszczeń wody oraz warunków, jakim powinny odpowiadać ścieki odprowadzane do wody i do ziemi (Dz. U. Nr 17, poz. 75), z uwzględnieniem przepisów ust. 1.

§ 12. 1. Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej określi w terminie do 6 miesięcy od dnia wejścia w życie

niniejszego rozporządzenia metody, jakie należy stosować przy oznaczaniu zanieczyszczeń w wodach powierzchniowych i w ściekach (przepisy analityczne).

2. Do czasu wydania przepisów analitycznych, o których mowa w ust. 1, stosuje się dotychczasowe metody oznaczeń.

§ 13. 1. Organy określone w § 1 ust. 3 i 4 dokonają zaliczenia do jednej z klas czystości: rzek o zlewni powyżej 300 km² w terminie do 6 miesięcy, a pozostałych wód w terminie do 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Do czasu zaliczenia śródlądowych wód powierzchniowych do jednej z klas czystości na podstawie niniejszego rozporządzenia pozostają w mocy dotychczasowe klasyfikacje jakości wód powierzchniowych; wody określone w dotychczasowych klasyfikacjach jako podlegające podstawowym normom jakości odpowiadają drugiej klasie czystości.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1962 r. w sprawie norm dopuszczalnych zanieczyszczeń wody oraz warunków, jakim powinny odpowiadać ścieki odprowadzane do wody i do ziemi (Dz. U. Nr 17, poz. 75).

§ 15. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1970 r. (poz. 144).

NORMY DOPUSZCZALNYCH ZANIECZYSZCZEŃ ŚRÓDLĄDOWYCH WÓD POWIERZCHNIOWYCH

Wskaźnik lub rodzaj zanieczyszczeń	Jednostka stężenia	Klasa czystości		
		I	II	III
1	2	3	4	5
Tlen rozpuszczony	mg O ₂ /l	6 i powyżej	5 i powyżej	4 i powyżej
Pięciodniowe biochemiczne zapotrzebowanie tlenu (BZT ₅)	mg O ₂ /l	4 i poniżej	8 i poniżej	12 i poniżej
Utlenialność (nadmanganianowa)	mg O ₂ /l	10 i poniżej	20 i poniżej	30 i poniżej
Utlenialność (dwuchromianowa-ChZT)	mg O ₂ /l	40 i poniżej	60 i poniżej	100 i poniżej
Saprobowość		oligo do-beta mezo	-beta mezo do-alfa mezo	— alfa mezo
Chlorki	mg Cl/l	250 i poniżej	300 i poniżej	400 i poniżej
Siarczany	mg SO ₄ /l	150 i poniżej	200 i poniżej	250 i poniżej
Twardość całkowita	mval/l	7,0 i poniżej	11 i poniżej	14 i poniżej
Substancje rozpuszczone	mg/l	500 i poniżej	1000 i poniżej	1200 i poniżej
Zawiesina ogólna z wyjątkiem nagłych przyborów wody	mg/l	20 i poniżej	30 i poniżej	50 i poniżej
Sole amonowe	mg N NH ₄ /l	1,0 i poniżej	3 i poniżej	6 i poniżej
Azotany	mg N NO ₃ /l	1,5 i poniżej	7 i poniżej	15 i poniżej
Odczyn pH		6,5—8,0	6,5—9,0	6,0—9,0
Azot organiczny	mg Norg/l	1 i poniżej	2 i poniżej	10 i poniżej
Żelazo całkowite	mg Fe/l	1,0 i poniżej	1,5 i poniżej	2,0 i poniżej
Mangan	mg Mn/l	0,1 i poniżej	0,3 i poniżej	0,8 i poniżej
Fosforany	mg PO ₄ /l	0,2 i poniżej	0,5 i poniżej	1,0 i poniżej
Rodanki	mg CNS/l	0,02 i poniżej	0,1 i poniżej	2,0 i poniżej
Cyjanki z wyjątkiem cyjanków związanych (kompleksowych)	mg CN/l	0,01 i poniżej	0,02 i poniżej	0,05 i poniżej
Cyjanki związane (kompleksowe)	mg Me/CN/x/l	1,0 i poniżej	2,0 i poniżej	3,0 i poniżej
Fenole lotne z parą wodną	mg/l	0,005 i poniżej	0,02 i poniżej	0,05 i poniżej

Wskaźnik lub rodzaj zanieczyszczeń	Jednostka stężenia	Klasa czystości		
		I	II	III
1	2	3	4	5
Detergenty (substancje powierzchniowe czynne)	mg/l	1 i poniżej	2 i poniżej	3 i poniżej
Temperatura*)	°C	22 i poniżej	26 i poniżej	26 i poniżej
Zapach	—	3R i poniżej	naturalny	najwyżej bardzo słabo specyficzny
Barwa**)	mg Pt/l		naturalna	
Miano coli typu kałowego		1 i powyżej	0,1 i powyżej	0,01 i powyżej
Bakterie chorobotwórcze		niewykrywalne	niewykrywalne	niewykrywalne
Oleje		brak widocznych śladów na powierzchni wody		
Ekstrakt eterowy	mg/l	5 i poniżej	15 i poniżej	40 i poniżej
Ołów	mg Pb/l	0,1 i poniżej	0,1 i poniżej	0,1 i poniżej
Rtęć	mg Hg/l	0,005 i poniżej	0,005 i poniżej	0,01 i poniżej
Miedź	mg Cu/l	0,01 i poniżej	0,1 i poniżej	0,2 i poniżej
Cynk	mg Zn/l	0,01 i poniżej	0,1 i poniżej	0,2 i poniżej
Kadm	mg Cd/l	0,005 i poniżej	0,03 i poniżej	0,1 i poniżej
Chrom ⁺	mg Cr/l	0,01 i poniżej	0,5 i poniżej	0,5 i poniżej
Suma metali ciężkich	mg/l	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej
Nikiel	mg Ni/l	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej
Chrom ⁺	mg Cr/l	0,05 i poniżej	0,1 i poniżej	0,1 i poniżej
Srebro	mg Ag/l	0,01 i poniżej	0,01 i poniżej	0,01 i poniżej
Wanad	mg V/l	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej
Bor	mg B/l	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej
Arsen	mg As/l	0,05 i poniżej	0,05 i poniżej	0,2 i poniżej
Wolny chlor	mg Cl/l	niewykrywalny	niewykrywalny	niewykrywalny
Fluor	mg F/l	1,2 i poniżej	1,2 i poniżej	2,0 i poniżej
Siarczki	mg S/l	niewykrywalne	niewykrywalne	0,1 i poniżej
Amoniak wolny	mg NH ₃ /l	0,1 i poniżej	0,1 i poniżej	0,1 i poniżej
Akrylonitryl	mg/l	2,0 i poniżej	2,0 i poniżej	2,0 i poniżej
Kaprolaktam	mg/l	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej
Substancje promieniotwórcze		w ilościach określonych odrębnymi przepisami		
Próba biologiczna z rybami	24 godz.	pozytywna — woda nie powinna powodować śnięcia ryb w ciągu 24 godzin		

*) Jeżeli naturalna temperatura wody jest równa lub wyższa od wartości określonych dla poszczególnych klas czystości wody, dopuszcza się podwyższenie temperatury o 2°C.

***) W szczególnie uzasadnionych wypadkach dopuszcza się podwyższenie barwy naturalnej, określonej w skali wzorca platynowo-kobaltowego, dla klasy I i II nie więcej niż o 15 mg/l Pt, a dla klasy III nie więcej niż o 30 mg/l Pt.

145

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 czerwca 1970 r.

w sprawie zasad określania wysokości kar pieniężnych za szkodliwe zanieczyszczenie wód i trybu ich ślągania.

Na podstawie art. 160 ust. 5 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 34, poz. 158) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za szkodliwe zanieczyszczenie wód wojewódzki organ administracji wodnej wymierza karę pieniężną. Postępowanie w sprawach wymierzenia kary pieniężnej organ ten wszczyna z urzędu.

2. Szkodliwym zanieczyszczeniem wód jest wprowadzenie do wód i do ziemi ścieków przekraczających dozwolony ich stan i skład. Przez stan ścieków rozumie się ich temperaturę, odczyn i stopień skażeń promieniotwórczych, a przez skład ścieków — wskaźniki lub rodzaje zanieczyszczeń i jednostki ich ładunków.

3. Wskaźniki lub rodzaje zanieczyszczeń i jednostki ich ładunku oraz podział zanieczyszczeń na 5 kategorii określa załącznik do rozporządzenia.

4. Wskaźniki lub rodzaje zanieczyszczeń nie wymienione w załączniku zalicza organ wymierzający karę do jednej

z kategorii w zależności od stopnia ich szkodliwości dla odbiornika.

5. Wysokość kary jest zależna od stanu i składu ścieków wprowadzanych do wód i do ziemi.

§ 2. 1. Zakładom, które posiadają pozwolenia wodnoprawne, karę pieniężną wymierza się za przekroczenie stanu i składu ścieków określonych w tych pozwoleniach.

2. Zakładom, które pozwoleń wodnoprawnych nie posiadają, karę pieniężną wymierza się za przekroczenie stanu i składu ścieków, których wprowadzenie do wód i do ziemi byłoby dozwolone zgodnie z przepisami w sprawie norm dopuszczalnych zanieczyszczeń wód i warunków wprowadzania ścieków do wody i do ziemi; jeżeli wprowadzenie ścieków byłoby niedopuszczalne, karę pieniężną wymierza się za cały ładunek zanieczyszczeń w ściekach.

§ 3. 1. Zakładom określonym w art. 166 ust. 1 prawa wodnego karę pieniężną wymierza się po upływie terminu